

Sarajevo, 27. mart 2018. godine

**Osvrt na Ivanićev odgovor Dodiku:
Omalovažavanje građana, države i kolega iz Predsjedništva BH**

Da je borba za političke pozicije u Bosni i Hercegovini sve osim korektnog i dostojanstvenog nadmetanja, kakvo bi trebalo priličiti funkcijama za koje se kandiduju ili imenuju pojedinci, pokazuje najnoviji istup člana Predsjedništva BiH, Mladena Ivanića. Radi se o gorkoj piluli koju ne bi trebalo olako proglutati, jer de facto predstavlja skrivenu i licemjernu politiku koju je on lično provodio u ovom mandatu člana Predsjedništva BiH.

Pravdajući svoje postupke političkom neistomišljeniku, g. Ivanić iznosi stav da Strategija vanjske politike BiH, koja je nedavno usvojena, predstavlja načelan dokument i kao takav ne zaslužuje pažnju koju joj je pridao njegov oponent i budući protukandidat za poziciju člana predsjedništva BiH, Milorad Dodik. Naprotiv, strategija predstavlja najvažniji politički dokument u kome se definišu planovi i vođenje politike u nekoj oblasti i svi smo bili prijatno iznenađeni kada je nedavno, nakon 15 godina, postignut koncenzus o usvajanju nove Strategije vanjske politike BiH. Kvalifikacije Ivanića da Strategija predstavlja tek načelan dokument, odnosno neobavezujući ni po koga, kako sam ja to slobodno protumačio, uistinu vrijeđa razum običnih građana i devalvira državničke odluke i politike putem neprofesionalnog ponašanja.

Tačno je da se Bosna i Hercegovina, kao aspirant za članstvo u Evropskoj uniji (EU), nizom dokumenata obavezala da aktivno prati zajedničku vanjsku i sigurnosnu politiku EU te postepeno usaglašava svoje stavove sa istom. U pismu g. Ivanić navodi da mu g. Dodik podmeće nametanje sankcija Rusiji nakon čega ističe da toga nije bilo niti će biti za njegova mandata pa makar to značilo i zaustavljanje evropskog puta. U kojoj mjeri se ostala dva člana Predsjedništva BiH slažu sa takvom tvrdnjom, ostaje da se vidi, ali je i za g. Ivanića do sada apsolutni prioritet na vanjskom planu bio pristupanje EU, bar u zvaničnim istupima. Da li se odluke u tom državnom organu vlasti donose koncenzusom ili jedan član može samostalno sprovoditi vanjsku politiku, pitanje je na koje odgovor javnosti trebaju predočiti njegove kolege iz Predsjedništva BiH.

Stavovi oko NATO-a ne predstavljaju novost ni u istupima g. Ivanića, mada su i predstavnici njegove partije (PDP) bili koalicioni partneri onoga što spočitava SNSD-u u odnosu na njihove aktivnosti na pristupanju i punopravnom članstvu BiH u NATO. U novoj verziji Strategije navodi se da „nastavak provođenja aktivnosti u odnosu na NATO, ostaje prioritet institucija BiH”, tj. „prioritetne aktivnosti biće prvenstveno usmjerene ka aktivaciji i implementaciji MAP-a”. Formulacija koja je usaglašena ostavlja mogućnost i užeg i šireg tumačenja takvog pristupa, ali o samom dokumentu Strategije vanjske politike BiH neki drugi put, uz napomenu da neki od navoda g. Milorada Dodika imaju utemeljenje.

Na kraju, smatram neprimjerenim da se čisto partijska prepiska adresirana na pojedinca, postavi na zvaničnu internet stranicu Predsjednišva BiH, jer predstavlja eklatantan primjer sukoba privatnog nauštrb javnog interesa.

S poštovanjem,

dr.sc. Denis Hadžović, direktor

